

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาศิลปะเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับปริญญาตรี เพื่อศึกษาความสามารถทางการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาศิลปะ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่อาสาสมัครเข้าร่วมในการวิจัย จากคณะวิจิตรศิลป์ จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองสอน ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาศิลปะ จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ ๆ ละ 60 นาที รวมทั้งหมด 20 คาบ และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลของการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาศิลปะอยู่ในระดับดีมากและผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
2. ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาศิลปะอยู่ในระดับดีและผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

2. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการเรียน โดยการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่ตั้งไว้ นั้นเป็นผลมาจากปัจจัยสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

ประการแรก จากข้อดีประการหนึ่งของ ซี บี ไอ ที่กล่าวว่าการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายขึ้น

(Stoller, 1997) การสอนในแนวทางนี้จึงส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ความรู้ในเนื้อหาวิชา ซึ่งได้เรียนรู้มาก่อนแล้วจากวิชาศิลปะมาเป็นพื้นฐานประกอบการทำความเข้าใจท่อนที่เป็นภาษาอังกฤษในหัวเรื่องเดียวกัน โดยมีการนำเสนอรายละเอียดหรือแง่มุมที่นักศึกษาเคยเรียนรู้มาเป็นส่วนใหญ่และมีบางส่วนที่ไม่เคยรู้มาก่อน ผู้สอนได้ปูพื้นความรู้ด้านคำศัพท์และกฎไวยากรณ์ที่จะพบในบทอ่านผ่านการเล่นเกมและการสอนไวยากรณ์โดยตรง ทำให้นักศึกษาที่คุ้นเคยกับคำศัพท์ทางศิลปะในภาษาที่หนึ่งก่อนอยู่แล้ว สามารถจดจำคำศัพท์ที่เป็นภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ใหม่อย่างรวดเร็ว เมื่อเข้าสู่กิจกรรมการอ่าน ปัญหาด้านความเข้าใจ คำศัพท์จึงน้อยลงไป อีกประการหนึ่ง ก่อนการอ่านผู้สอนได้ใช้คำถามนำทางเพื่อกระตุ้นความคิดที่เกี่ยวกับเนื้อหาศิลปะที่จะได้พบในบทอ่านหลายข้อซึ่งนักศึกษาสามารถตอบคำถามและคาดเดาเรื่องที่จะอ่านได้ใกล้เคียงกับเนื้อหาที่นำเสนอ ทำให้เมื่ออ่านเกิดความเข้าใจมากขึ้น ในระหว่างการอ่านผู้สอนยังตั้งคำถามที่เป็นแนวทางเพื่อหาความคิดรวบยอดเพื่อสรุปเรื่อง และได้ให้ความช่วยเหลือโดยอธิบายเพิ่มเติมในบางส่วนเพื่อเสริมความเข้าใจให้นักศึกษา บางบทเรียนที่เนื้อหาตรงกับความรู้เดิมของนักศึกษามาก นักศึกษาสามารถจับใจความสำคัญของบทอ่านได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว แสดงความมั่นใจมากในการใช้คำศัพท์และสำนวนที่เรียนรู้ใหม่ และตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องเป็นจำนวนมาก แต่ในบทเรียนที่มีเนื้อหาที่เคยเรียนรู้มาก่อนไม่มากนัก นักศึกษาคาดเดาได้บางส่วน แต่ก็ยังกล้าตอบแบบลองผิดลองถูก และทำคะแนนจากแบบทดสอบได้ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น ในบทเรียนที่ 5 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีศิลปะอยู่ก่อนค่อนข้างมาก จึงทำให้เมื่ออ่านเนื้อความเป็นภาษาอังกฤษในเรื่องเดียวกันก็สามารถเข้าใจได้เร็วและตอบคำถามจากทดสอบได้ดีมาก ในการเรียนรู้ภาษา ตั้งแต่ช่วงแรกของการสอนไปจนบทเรียนสุดท้ายผู้เรียนมีการโต้ตอบกับผู้สอนอย่างฉับพลัน แม้ว่าจะมีการใช้โครงสร้างทางภาษาที่ไม่ถูกต้องนัก นักศึกษาจะไม่นั่งเงียบแต่กล้าที่จะลองผิดลองถูก โดยผู้สอนได้เตรียมคำถามที่ใช้สื่อรูปภาพทางศิลปะ เพลง และคลิปวิดีโอที่เกี่ยวข้องมา ประกอบคำถามก่อนการอ่าน นักศึกษาสามารถตอบคำถามส่วนใหญ่ได้ ระหว่างการอ่าน นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันเองเมื่อพบเนื้อหาที่ตรงกับความรู้เดิมที่มีร่วมกับนักศึกษาคณะอื่นๆ โดยมีการพูดถึงว่าเคยเรียนรู้มาก่อนและเมื่อผู้สอนถามคำถามก็สามารถตอบได้และอธิบายเพิ่มเติมนอกเหนือจากบทเรียนที่เรียน

ประการที่สอง ตามที่ Grabe & Stoller (1997) กล่าวว่า ซี บี ไอ ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนจะได้เผชิญกับข้อมูลที่ซับซ้อนและสัมพันธ์กับกิจกรรมที่กำหนดให้ทำ แรงจูงใจและความสนใจส่วนหนึ่งเกิดจากการตระหนักในตนเองว่าการเรียนรู้ได้เกิดขึ้น และคุ้มค่ากับความพยายาม และอีกส่วนหนึ่งมาจากการเข้ากันได้เป็นอย่างดีของ

ความรู้ด้านเนื้อหาของผู้เรียนกับความท้าทายของภาระงานหรือการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น และดังที่ Cantoni Harvey (1987 อ้างใน เจษฎาภรณ์ แสนชัย, 2549) ได้กล่าวว่าหากผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ผู้เรียนก็จะเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาโดยเฉพาะเมื่อเนื้อหาที่มีความน่าสนใจและมีคุณค่าต่อผู้เรียน จากการทดลองพบว่าเมื่อนักศึกษาได้อ่านบทความที่มีเนื้อหาศิลปะที่ตรงกับความสนใจและรู้สึกคุ้นเคยกับเนื้อหา นั้น นักศึกษาเกิดความพยายามที่จะทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านแม้ว่าบทอ่านจะมีลักษณะทางภาษาที่ซับซ้อนขึ้นและมีคำศัพท์ที่นักศึกษาไม่เคยรู้มาก่อน ในระหว่างการอ่านนักศึกษาก็จะถามความหมายของคำที่ไม่รู้ความหมายโดยขอให้เพื่อนหรือผู้สอนอธิบาย ผู้สอนสามารถช่วยนักศึกษาเดาความหมายของคำศัพท์โดยอาศัยบริบทและการยกตัวอย่างจากความเป็นจริงได้ จากการทดสอบและการทำกิจกรรมหลังการอ่านนักศึกษาสามารถทำภาระงานตามที่ผู้สอนกำหนดให้ได้ และแสดงออกถึงความกระตือรือร้นที่จะนำผลงานจากภาระงานที่มอบหมายมานำเสนอและมีการเตรียมการที่ดี ในการทดลองนี้ ผู้สอนได้เลือกเนื้อหาที่นำมาให้อ่าน ได้แก่ เนื้อหาจากวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ มนุษย์กับศิลปะ และทฤษฎีศิลป์ ซึ่งเป็นวิชาบังคับพื้นฐานของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคน ในการฝึกทักษะการอ่านเบื้องต้น นักศึกษาแสดงออกถึงความตั้งใจในการอ่านทั้งแบบออกเสียงและอ่านในใจ มีการจดบันทึกคำศัพท์และเนื้อหาในส่วนต่างๆ ที่ผู้สอนอธิบายด้วยตนเอง และยังพบว่านักศึกษามีการจดจำคำศัพท์จากเนื้อหาที่อ่านได้ดี สังเกตจากเกมเดาคำศัพท์จากรูปภาพ ซึ่งในช่วงการสอนผู้วิจัยได้ฉายภาพสไลด์หลาย ๆ ภาพที่เป็นแนวทฤษฎีศิลปะต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ภาพเพื่อหาคำศัพท์ที่ตรงกันได้ เมื่อเรียนรู้แล้วได้ให้ผู้เรียนทำบันทึกเป็นบัตรคำศัพท์ไว้ เมื่อผู้วิจัยนำกลับมาถามอีกในคาบเรียนอื่น พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถจดจำความหมายของคำได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ นักศึกษายังตั้งคำถามผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่านในส่วนที่ไม่เข้าใจ และมีความต้องการเรียนรู้ภาษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากบทเรียนเมื่อต้องการสื่อสารความหมายที่ไม่เคยรู้ เมื่อผู้สอนแนะนำแล้วยังสามารถไปค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนจากสื่ออื่นได้

ประการที่สาม จากประโยชน์ข้อหนึ่งของซี บี ไอ ที่กล่าวว่าแนวทางการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหานั้น เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เนื่องจากทำให้ผู้เรียนมีโอกาสมากขึ้นในการเลือกเนื้อหาและกิจกรรมในแง่ของหัวข้อเรื่องที่สนใจ โดยเฉพาะ (Grabe & Stoller, 1997) ผู้สอนได้นำกิจกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและใช้สื่อต่าง ๆ ที่หลากหลายมาประกอบการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา โดยได้เลือกบทอ่านจากสื่อจริงและสร้างกิจกรรมการสอนตามข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความสนใจของนักศึกษา โดยมีการปรับระดับภาษาให้เหมาะสม จากการสังเกตในขณะที่นักศึกษาทำกิจกรรมต่าง ๆ

ในห้องเรียนทั้งแบบกลุ่ม แบบคู่ และแบบเดี่ยว ผู้วิจัยให้คำแนะนำเพียงเล็กน้อย ผู้เรียนสามารถทำภาระงานที่มอบหมายได้สำเร็จ ในการสอนการอ่าน นักศึกษาสามารถร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ก่อนการอ่านได้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เกมจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์ ซึ่งจะปรากฏในบทอ่าน การฟังเพลงเกี่ยวกับภาพเขียนที่มีชื่อเสียงหรือศิลปินที่มีชื่อเสียงและหาคำคุณศัพท์จากเพลงเพื่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ที่จะปรากฏในบทอ่าน การชมคลิปวิดีโอเพื่อสร้างประเด็นให้คิดวิเคราะห์เป็นกลุ่ม เช่น ให้ชมคลิปวิดีโอที่กระตุ้นให้ผู้ชมหาข้อสรุปว่าสิ่งใดเป็นศิลปะและไม่ใช่ศิลปะ เป็นต้น นักศึกษาได้แสดงความความสนใจ และแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่เมื่อเนื้อหาเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและมีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการตอบคำถามก่อนการอ่าน อภิปราย พุดคุยและคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ได้ กิจกรรมการสร้างผลงานศิลปะหลังการอ่าน ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน เกิดการวิพากษ์วิจารณ์และสร้างความขบขัน ทำให้บรรยากาศในการเรียนมีความสนุกสนานไม่เคร่งเครียด ทำให้มีการจดจ่อต่อสิ่งที่กำลังเรียนได้ดี มีนักศึกษาจำนวนน้อยที่คุยกันเองนอกเรื่องที่กำลังเรียนบ่อย ๆ ดังที่ Short (1991) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาว่า ควรเน้นกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างกระตือรือร้นจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้นพร้อม ๆ กับการรับรู้ภาษาได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังจะช่วยให้เกิดบรรยากาศการเรียนที่ผ่อนคลาย อีกทั้งยังมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนอีกด้วย

2. ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการเรียน โดยการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่ตั้งไว้ นั้นเป็นผลมาจากปัจจัยสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

ประการแรก การสอนตามแนวคิดของ ซี บี ไอ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การสัมผัสภาษาอย่างเต็มที่ในขณะที่เรียนเนื้อหาวิชา ซึ่งการเรียนรู้ภาษาจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กับการเรียนเนื้อหาโดยผู้เรียนไม่รู้ตัว รวมทั้งยังส่งเสริมวิธีการเรียนรู้แบบอาศัยบริบท ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ภาษาที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้จริง ซึ่งแฝงอยู่ในบริบทการปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมสอดคล้องกัน จึงเป็นการเรียนรู้ภาษาในบริบทอย่างมีเป้าหมาย (Grabe & Stoller, 1997) ในการทดลอง ผู้สอนได้เชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนรู้จากบทอ่านไปสู่การสอนการพูด โดยนำหัวข้อเรื่องศิลปะที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์เป็นกิจกรรมสร้างผลงานศิลปะ หรือหยิบยกผลงานศิลปะที่พบจากการอ่านมาใช้เพื่อเป็นหัวข้อสร้างประเด็นการพูดนำเสนอหน้าชั้น ผู้สอนใช้การจำลองสถานการณ์จากบริบทการเรียนศิลปะจริง โดยมีเป้าหมายการสอนเพื่อให้นักศึกษาพูดเพื่อนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนในลักษณะเดียวกับที่เกิดขึ้นในภาษาที่หนึ่งของ

นักศึกษา ผู้สอนได้สอนโครงสร้างการนำเสนอและฝึกให้พูดเป็นกลุ่มไปสู่คนเดียวเมื่อเกิด นักศึกษาเกิดความคล่องและมั่นใจขึ้นแล้ว นักศึกษาสามารถปฏิบัติภาระงานตามที่กำหนด และบางคนยังสามารถช่วยสอนให้กับเพื่อนร่วมห้องได้ ส่วนผู้วิจัยมีหน้าที่อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือด้านการอุปสรรคทางภาษาเท่านั้น ในการทดลอง ผู้สอนได้กำหนดหัวข้อให้ กับนักศึกษาในการพูดนำเสนอ ซึ่งหัวข้อที่กำหนดให้พูดนำมาจากกิจกรรมหลังการอ่านเนื้อหา ศิลปะที่ได้เรียนผ่านมาก่อนจากแต่ละบทเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถนำคำศัพท์ที่เรียนมา ใช้พูดได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถสร้างประโยคอย่างง่ายได้ สามารถจดจำโครงสร้างการพูด ในแต่ละส่วนได้ดี สามารถแสดงความคิดของตนเองให้ผู้อื่นรู้ได้ และสามารถใช้ลีลา การพูด คำ และสำนวนได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ผู้เรียนบางคนให้ข้อมูลกับผู้วิจัยว่าต้องการ จะพูดให้ได้เพราะมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้จริง หากมีโอกาสพูดนำเสนอผลงานทางศิลปะ ของตนเองเป็นภาษาอังกฤษ และบางคนต้องการไปเรียนศิลปะต่อในต่างประเทศ ผู้เรียน ส่วนใหญ่แสดงออกถึงความตั้งใจและความพยายามฝึกพูดของตนเอง มีการขอเวลาเพิ่ม ในการฝึกพูด ซ้อมบทและทำงานที่มอบหมายมาก่อนเข้าเรียน มีความสนุกสนานในการทำ กิจกรรมและบางคนมีความมั่นใจในการพูดนำเสนอโดยไม่ต้องดูเอกสาร และจากการประเมิน ความสามารถทางการพูด ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ผ่านเกณฑ์ทุกคน

ประการที่สอง การที่ ซี บี ไอ มีแนวทางในการสอนภาษาที่สองที่จัดการเรียนการ สอนขึ้นจากเนื้อหาหรือข้อมูลเป็นหลัก มากกว่าการยึดโยงมาจากการสอนรูปแบบของภาษา ทำให้การสอนในแนวทางนี้ส่งเสริมการสอนการพูดได้อย่างดี กล่าวคือ เนื้อหาหรือข้อมูลที่ ได้ เรียนจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ และทำให้เกิดเนื้อหา ความ ที่ต้องการสื่อสารขึ้นมากมาย รวมทั้งผู้เรียนมีอิสระในการเลือกพูดถึงเนื้อหาที่ตนเองสนใจ จึงเกิดการเรียนรู้ตัวภาษาที่จำเป็นสำหรับใช้พูดเพื่อสื่อความคิดเหล่านั้น อีกทั้งยังเป็น การกระตุ้นให้จดจำภาษาที่เรียนรู้และฝึกฝนสิ่งที่ต้องการพูดได้ดี การเรียนรู้และฝึกการพูดตาม เนื้อหาที่อยู่ในความคิดของตนเองจึงนำไปสู่การเสริมสร้างความสามารถในการพูดได้ ดังที่ Chamot and O'Malley (1994, cited in Herrero, 2005) กล่าวถึงประโยชน์อีกประการหนึ่ง ของ ซี บี ไอ ว่า ผู้เรียนสามารถฝึกฝนการใช้ภาษาตามหน้าที่และทักษะที่ต้องการและจำเป็น ต่อความเข้าใจ การสนทนา การอ่านและการเขียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้รับการพัฒนาขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่และฝึกฝนให้ชำนาญมากยิ่งขึ้น และ Stoller (1997) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนของ ซี บี ไอ เน้นที่การได้รับเนื้อหา ไม่แข่งงวดกับ กฎเกณฑ์ทางภาษามากนัก ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ในการทดลองผู้สอนได้วาง โครงร่างหลักสูตรการสอนตามแนวคิด Six-T's Approach (Stoller & Grabe, 1997) เพื่อสอน

ความสามารถในการพูดตามระดับต่าง ๆ ในการฝึกพูดนำเสนอในบทแรกเป็นการฝึกพูด
 ชั้นกลไกและชั้นความรู้ ในการสอนที่ใช้เนื้อหาที่ใกล้ตัวนักศึกษา เช่น การพูดแนะนำตัวเอง
 การพูดถึงการสร้างผลงานศิลปะของตนเอง พบว่านักศึกษารู้และจดจำโครงสร้างภาษาได้
 เรียนรู้อย่างรวดเร็ว แต่มีบางส่วนที่ยังลังเลบ้างเมื่อจะเลือกตัวเลือกต่าง ๆ ที่สอนไว้ ในบทต่อ ๆ
 มาเมื่อผู้สอนให้ฝึกพูดโดยให้นักศึกษาพูดถึงการสร้างผลงานศิลปะหนึ่งชิ้นของตนเอง
 ซึ่งสะท้อนเนื้อหาจากการอ่าน โดยให้พูดเฉพาะส่วนของโครงสร้างการพูด นักศึกษาสามารถ
 คิดเรียบเรียงเนื้อหา และนำไปบูรณาการกับโครงสร้างการพูดนำเสนอได้ โดยนักศึกษากจะ
 ขอให้ผู้สอนช่วยแก้ไขภาษา ตรวจสอบการสร้างประโยคและบอกคำศัพท์ใหม่ที่ไม่รู้ให้เพื่อนำไปใช้
 ในการพูดนำเสนอของตนเอง ในการประเมินครั้งแรกนักศึกษียบางคนสามารถพูดได้
 โดยไม่ต้องดูเอกสาร ทำให้เพื่อนร่วมเรียนเกิดความประทับใจและกระตือรือร้นที่จะฝึกการพูด
 ของตนเองให้คล่องใกล้เคียงกับเพื่อน ส่วนนักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางการพูดต่ำกว่า
 ก็พยายามมากขึ้น ผู้วิจัยสังเกตได้ว่านักศึกษามีความตั้งใจในการฝึกซ้อมการพูดอย่างจริงจัง
 ส่วนผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำกว่าเกณฑ์ ผู้วิจัยยังต้องช่วยเหลือมากในตอนต้น
 ในช่วงบทเรียนท้าย ๆ นักศึกษาสามารถพูดนำเสนอได้ค่อนข้างดีโดยใช้กิจกรรมเดียวกัน
 คือให้สร้างผลงานศิลปะที่สะท้อนแนวความคิดจากเนื้อหาที่พบในบทอ่าน แล้วนำมาพูด
 นำเสนอหน้าชั้น นักศึกษาหลายคนพัฒนาความสามารถทางการพูดไปสู่ขั้นถ่ายโอน ชั้นสื่อสาร
 และชั้นวิพากษ์วิจารณ์ได้มากขึ้น กล่าวคือ สามารถนำเอาโครงสร้างภาษาและกฎไวยากรณ์
 ที่เรียนมาแล้วสร้างประโยคใหม่ที่ต้องการได้มากขึ้น เพื่อพูดสื่อสารตามความคิดของตนเอง
 ในช่วงการพูดวิจารณ์ผลงานศิลปะที่เพื่อนนำเสนอหน้าชั้นเรียน นอกจากนี้จะใช้คำศัพท์สำนวน
 ที่ผู้สอนจัดให้ นักศึกษาบางคนแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เคยเรียนมา
 โดยใช้คำศัพท์ศิลปะและศัพท์ทั่วไป รวมถึงไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วอย่างเข้าใจความหมายได้

สรุปได้ว่า การใช้การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาศิลปะสามารถช่วยส่งเสริม

ความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาศิลปะ ระดับปริญญาตรีได้เป็น
 อย่างดี โดยผู้วิจัยมีความเห็นว่าการนำแนวคิดการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชามาประกอบกับ
 กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม เช่น การเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นสิ่งสำคัญ
 และมีผลอย่างมากในการทำให้แนวทางการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเกิดประสิทธิภาพและมี
 ผลลัพธ์ที่น่าพอใจ โดยเฉพาะเมื่อใช้กับกลุ่มผู้เรียนเฉพาะทางที่มีระดับความสามารถทางภาษา
 ที่จำกัด

อย่างไรก็ตาม แม้ว่านักศึกษาทุกคนจะผ่านเกณฑ์การประเมิน แต่จากผลการทดลอง จะเห็นว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลคะแนน ไม่คงที่นัก ทั้งนี้อาจมีสาเหตุ มาจากหลาย ประการ เช่น ชั่วโมงการทดลองจัดไว้นอกเวลาเรียนหลังเลิกเรียนในชั่วโมงปกติ ซึ่งบางครั้ง นักศึกษาที่เรียนภาคปฏิบัติมาตลอดหลายชั่วโมงก่อนเข้าเรียนมีความเหนื่อยล้า และบ่อยครั้งที่ ต้องเริ่มการเรียนการสอนล่าช้ากว่าปกติคือ กำหนดเริ่มเวลา 17.30 น. เกินเป็นเวลา 18.30 น. ทำให้ต้องเลิกช้ากว่าปกติ กินเวลายืดเยื้อออกไปยิ่งทำให้ผู้เรียนเหนื่อยล้ามากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาศิลปะเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่าน และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาศิลปะ ระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 ในการจัดกิจกรรมการสอนนั้น ควรมีความหลากหลายทั้งแบบเดี่ยวและ กลุ่มตามความเหมาะสมของความยากง่ายของเนื้อหาการเรียนรู้ และเพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ทั้งทักษะทางภาษาและทางสังคม

1.2 ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับความถนัดและ ความชอบของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข โดยมีการสำรวจ ความต้องการของผู้เรียนก่อนการสร้างแผนการสอน

1.3 ผู้สอนควรคำนึงถึงระดับของกลุ่มผู้เรียนในการจัดกิจกรรม ทั้งระดับพื้นฐานความรู้ อายุ ความสามารถในการใช้ภาษา เนื้อหาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนจะได้มี แรงจูงใจในการศึกษาบทเรียนและไม่เกิดความท้อแท้

1.4 ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถทั้งทางด้านภาษาและการคิด ยืดหยุ่นเรื่องเวลาเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันได้อย่างเต็มที่

1.5 มีการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรำคาญหรือ เครียด ไม่ควรเคร่งครัดในเรื่องความถูกต้องของภาษามากเกินไป และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้ ร่วมกิจกรรม

1.6 การสอนทักษะพูดภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรจัดให้ผู้เรียนในการฝึกฝนภาษา ให้ได้มากที่สุด และควรให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับต่ำกว่ากลุ่มให้ มาก เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถและสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน

1.7 ผู้สอนควรใช้สื่อการสอนที่หลากหลายเช่นการใช้เทคโนโลยีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และป้องกันความเบื่อหน่ายในการเรียนรู้บทเรียนทั้งที่ยากและง่าย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการศึกษาศึกษาการใช้การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อกับผู้เรียนในสาขาวิชาอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ
- 2.2 ควรมีการศึกษาศึกษาการพัฒนาบทเรียนเพื่อผู้เรียนศิลปะโดยตรงให้สามารถนำไปใช้สอนได้จริงตามหลักสูตรของสถาบัน
- 2.3 ควรมีการศึกษาศึกษาใช้กิจกรรมการสอนอื่น ๆ เช่น กิจกรรมพหุปัญญา หรือ วิธีกิดด้วยภาพเป็นกิจกรรมหลักของการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหา